

Izhaja vsak dan

tudi ob nedeljah in praznikih) ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Posamezne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Načrežini, Novemestu itd.

Oglase in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Molin piccolo št. 7. — Uradne ure od 2 pop. do 8 zvečer. Gene oglašom 16 stotink na vrsto petit; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 870.

Edinost

Glasiilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron. Na naročbe brez doposlane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nebrankovane pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista

UREDNIŠTVO: Ulica Torre bianca št. 12.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK. — Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Torre bianca št. 12

Brzobjavne vesti.

Zanardelli umrl?

RIM 26. Večerno izdanje lista „Tribuna“ potrjuje govorico, da je bivši ministerski predsednik Zanardelli težko bolan.

RIM 26. „Agenzia Stefani“ priobčuje govorico, da je Zanardelli umrl.

RIM 26. (Poročilo c. k. kor. b.) Bivši ministerski predsednik Zanardelli je danes, ob 7. uri zvečer umrl v vili Maderno.

Položaj v vshodni Aziji.

RIM 26. „Messaggero“ javlja, da je italijanska vlada za eventualnost vojnih zapletljajev med Rusijo in Japonom zaukazala vojni ladiji „Pisani“, naj se zasedra v nagazaški luki.

LONDON 26. Listu „Daily Mail“ brzobjavljajo iz Kobe, da je japonska vlada v svoji zadnji notji na Rusijo dala iste 14 dnuj časa za odgovor. Vsled tega pričakuje se z bojaznijo dan 7. januarja.

PARIZ 26. „Agence Havas“ poroča iz Tokija: Semkaj so dospele neugodne vesti iz korejanskih luk, kjer da vlada popolna anarhija. V vojni luki se pripravlja vse potrebno, da se odpošljejo vojaške čete v Fusau, Masamfo in Kemulpo, da tamkaj napravijo red. Te odredbe da so se napravile v soglasju z rusko vlado.

PARIZ 26. „Agence Havas“ poroča iz Tokija: Vlada je japonskemu poslaniku v Petrogradu, Kurino, dostavila odgovor na ruske predloge. Odgovor je sestavljen v prijateljskem tonu in dopušča možnost novih pogajanj.

Bolgarsko sobranje.

SREDEC 26. V večerajšnji seji bolgarskega sobranja zahteval je vojni minister, naj bi zbornica brez razprave vsprejela vojni proračun. Opozicija je vsled tega uprizorila obstrukcijo. Prišlo je do viharnih prizorov in do dejanjskih spopadov proti poslancu Krištovu. Na to je opozicija zapustila dvorano. Zbornica je potem vsprejela vojni proračun in proračun ministerstva za vnanje stvari.

PODLISTEK.

„V risu“.

Božična povest. Spisal Ivo Trošt.
(Zvršetak.)

Pri Miranovih so sedeli potem na starega leta večer za mizo in se pogovarjali glasno in vedno glasneje ob polnih kupicah. Kako sta Mirko in Tine praznovala sveti večer v družbi divje zverine vrh Bukovca. Visokošolca sta, še blede od prestale bolezni in pokašljujoča, dokazovala domačim, da je prav za prav vsa božična tradicija samo posledica nekdanje poganske in pozne krščanske vere, raznih navad in praznih obredov, ko se živi lažje brez njih, nego z njimi. Kdo med olikanci sploh veruje več to? Kdo priznava sploh v srečo kako vero, ko se ni obnesla dobro še nobena? Kdaj je bilo več brezvercev in manje vere, nego jo je danes?

Miranov oče, častitljiv starček in povsod spoštovani gospod, se je vsled tega tako razgrel, da je tolkel po mizi s prazno steklenico in vpil: »Dobro! Pa mi povejta, gospoda, ki sta zavrgla vse verske in socijalne sisteme, primaruha, česa naj se sploh držimo, ako si

Trpinčenje Macedoncev.

SREDEC 26. Bolgarska brzobjavna agencija poroča, da je od 126 Bolgarov, ki so bili pred kratkem prignani v Drinopolje, 7 njih vsled trpičenja med maršem umrlo, drugih 8 pa je umrlo o prihodu v Drinopolje vsi ostali pa so vsled pomanjkanja hrane oboleli.

Novi ruski poslanik v Rimu.

RIM 26. Novi ruski poslanik pri Kvirinatu, Urusov je došel semkaj. Isti je izročil takoj svojo legitimacijo, da se bo mogel udeležiti noveletnega vsprejemanja.

Pripoznanje nove panamske republike.

RIM 26. „Agenzia Stefani“ poroča iz Washingtona, da je državni departement dobil obvestilo o pripoznanju nove panamske republike od strani Anglije in Italije.

Štrajk v Lyonu končan.

LYON 26. Štrajk apreterov in barvarjev svile je končal, ker so delodajalci ustregli nekaterim zahtevam delavcev.

Izgredi štrajkovcev v Parizu.

PARIZ 26. Kakih 50 oseb, baje štrajkujočih uslužbencev stroke z jestvinami, so v minoli noči ropali v prostorih proizvajalne zadrge. Radi pobiranja oken in oviranja svobode dela dogodilo se je več aretacij.

Francozko-italijanska pogodba glede mirovnega razišišča

PARIZ 26. Skupina francozkih parlamentarcev je ministru za vnanje stvari, Delcasseju ter italijanskemu poslaniku v Parizu, Tornielliju toplo častitala radi podpisanja francozko-italijanske pogodbe glede mirovnega razišišča.

Znižanje eskompta belgijske nacionalne banke.

BRUSELJ 26. Nacionalna banka je znižala eskompt za pol od sto.

Smrt nemškega državnika.

STUTGART 26. Nacionalni ekonom, državnik Schäfte je umrl vsled bolezni na obistih.

vse nasprotuje med seboj?! Kateri sistem je najboljši?!

Mladenčasta trdila, da je še najboljše brezverstvo, a to jima je Miran podrli z enim udarcem: tudi oai, kdor trdi, da ne veruje ničesar, veruje nekaj! Pozneja sta se zvijala na levo in desno, toda sleherni trditev je bila prelahka. Miran se je razljutil, da ga je morala miriti naposed celo gospa mama.

»Povejte, ljudje božji, povejte, kaj bo potem, če zavržemo vse: znanje, vero, kulturo, navade, družbo, zakon, moralo, vest?! Ali začnemo zopet z novim Adamom? Je-li gotovo, da novi rod ne zajde na staro pot prejšnjega razvoja?!« (E. Zola. Paris II.)

»Vi trdite: vse so le tradicije nekdanjih časov, ko so se ljudje verjeli v pravljice in krepost. Za to pa mi, ki hočemo biti modrejši, pustimo pravljice, a držimo se krcpost. Ali ni lepo, če posnemamo svoje prednike v krepostih? Morda ne cenijo kreposti sleherni vera?»

Božični obredi nas vrlo spominjajo staroslovenskih običajev o prazniku, ko je bog solca premagal temo?! Mi, ki smo izobraženejši, lahko s tem praznujemo dan zmage nad duševno temo in posnemamo o tem svoje

Razsodba državnega sodišča o ravnopravnosti slovenskega jezika v Trstu.

Kakor je znano našim čitateljem je italijanska večina tržaškega mestnega sveta povodom zadnjih občinskih volitev odbila vse slovenske pritožbe proti odločbam magistrata, s katerimi je isti meritorno odbil reklamacije slovenskih volilcev, s priprosto motivacijo, da mestni svet ni dolžan upoštevati v slovenskem jeziku spisanih pritožb, ker je razpravni jezik tržaškega mestnega sveta edino le italijanski, v katerem jeziku da morajo biti spisane vse vloge na istega. Proti temu nezakonitemu sklepu se je pritožilo po dru Rybářu več slovenskih volilcev radi kršanja jezikovne ravnopravnosti. O tej pritožbi je bila razpisana pred državnim sodiščem javna ustna razprava, katera je končala s tem, da je državno sodišče ugodilo pritožb. Danes prinašamo besedilo te razsodbe, dostavljene pritožiteljem v roke dru Rybář-a te dni. Ta zanimiva razsodba, katera je načelne važnosti ne le za Trst, nego za vse one kraje in slučaje, kjer se javni zastopi branijo sprejemati v jeziku manjšine spisane vloge, ter jih reševati, se glasi:

Št. 426/R. G.

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. državno sodišče je v javni seji z dne 20. oktobra 1903, pri kateri so bili navzoči:

Predsednik c. kr. državnega sodišča dr. Josip Unger.

Glasovalci: Klement vit. Aull, dr. Edmund Bernatzik, dr. Karol vit. Czyhlarz, dr. Karol vit. Feistmantel, dr. Karol vit. Krall, Hermann baron Löbl, dr. Stanislav vit. Madeyski, Edvard grof Palffy, dr. Karol pl. Pelsler, dr. Leopold Pfaff, dr. Anton vit. Randa, dr. Ivan vit. Spana.

Zapisnikar: dr. Karol Hugelmann, na pritožbo Ferd. Ferluga in drugov po odv. dru Rybář-u z dne 21. aprila 1903, št. 195/R. G. radi kršanja politične pravice jezikovne enakopravnosti, zajamčene po ustavi, po zaslišanju g. dra Ivana Lenoč-a, dvornega in sodnega odvetnika na Dunaju, kakor zastopnika pritožiteljev in g. dra Alfreda Buffolini, dvornega in sodnega odvetnika na Dunaju, kakor zastopnika tržaškega mestnega sveta za pravo spoznalo: Se sklepi tržaškega mestnega sveta z dne 1. aprila 1903, dostavljenimi z odloki tržaškega magistrata z dne 4. aprila 1903 št. 22339 21491 do inkl. 21496 21733 do inkl. 21737, 21743, 21751 21961, 21962, 21964 pravilno 21963, 21965, 21971 in 21984 so kršeni v svojih političnih pravicah jezikovne ravnopravnosti, zajam-

krepostne prednike, stare Slovane. Držimo se slovanstva, držimo se kreposti!

Ostro je pogledal oba mladeniča in nadaljeval: »Tudi vemo dobro, katera je tista vera, ki nas najbolj utrja v kreposti. Vsi smo bili, vsaj v mladosti, prepričani, daje to vaša krščanska vera. Nekateri mislijo sedaj drugače.«

S tem je razgovor začel postajal splošnejši. Mirko je trdil, da se nam trže vera iz srca s tujim jezikom in s preziranjem naših navad. Tine je bilčal one, ki podpirajo vero s kupčijo, posojilnicami, zadrugami itd. ter nam s tem rušijo podlago kreposti: vera hodi svoja določena pota, politika išče samo svoje koristi!

Zdaj so mislili, da bo miroval gospod Miran, češ: ugnali smo ga! Kakor sveže vspodbujen je začel: »Ej fantje! Prav je, da se borite za narodne svetinje, a zato ne smete, braneči svetinje, jih ob enem uničevati. Lučina je eno, jedro je drugo. Oblika se preminja, ne preminja se pa jedro: vera v krepost, v naše idejale, ki nam jih kaže naša vera. Zato pa —«

Sklenil je govor zmagovalno, napijeje po nekdanji navadi, slovensko-krščanski kreposti in je visoko dvignil polno kupo plem-

čene po čl. 19 drž. temelj. zak. z dne 21. dec. 1867, drž. zak. št. 142 o rabi slovenskega jezika sledeči pritožitelji: dr. Otakar Rybář, Matija Vouk, Ivan Sancia, Pavel Sancia, Ivan Sancia vulgo Kralj, Josip Križman, Iv. Miklavc, Jakob Bozan, Matija Zlobec, Josip Juriševič, Anton Čok, Ivan Mahnič pok. Jurija, Ivan Mužina, Jakob Godina, Josip Kariž, Josip Furlan, Mihael Požar, Jakob Godina pok. Josipa, Anton Abram, Ferdinand Ferluga, Jakob Živic, Ivan Lovrečič, Valentin Cibic, Martin Košuta (Cossutta) in Josip Šahar.

Dejanski stan.

V pritožbi se uveljavlja:

O priliki mestnih ozir. deželnozborskih volitev spomladi 1903 vložilo se je reklamacijskim potom pri mestnem magistratu v Trstu na stotine v slovenskem jeziku sestavljenih reklamacij, katere pa je isti rešil vse meritorno, nekatere upošujoč, druge odbivši iz meritornih vzrokov.

Proti odbitim odločbam pa so se pritožitelji glasom § 44. cez. pat. z dne 12. aprila 1850 pritožili pri mestnem svetu v Trstu. — Tržaški mestni svet pa je v seji z dne 1. aprila 1903 sklenil, da ne reši omenjenih pritožeb, ker so iste sestavljene v jeziku, (bile so namreč sestavljene vse v slovenskem jeziku), kateri ni obravnavni jezik mestnega sveta.

S tem se je pritožiteljem kršila pravica jezikovne enakopravnosti, zajamčena jim v čl. 19 drž. temelj. zak. z dne 21. decembra 1876, drž. zak. št. 142.

Slovenski jezik je za Trst in okolice deželni jezik.

To dokazuje dejstvo, da se vse v tem jeziku sestavljene vloge vsprejemajo od vseh državnih oblastanj; isto priznava tržaška občina sama s tem, da vzdržuje na tržaškem ozemlju 10 ljudskih šol se slovenskim učnim jezikom in konečno je isto tudi tržaški mestni magistrat v vprašavnem reklamacijskem postopanju s tem pripoznal, da je vsprejel slovenske volilne reklamacije pritožiteljev in drugih ter iste meritorno rešil.

Tega ne zanika niti tržaški mestni svet sam, temveč je celo v neki tozadevni mestni seji slovenski jezik popolnoma izrecno pripoznal kakor deželni jezik.

Radi tega dejstva obstoja tedaj za tržaški mestni svet, kakor javno korporacijo, dolžnost, da slovenske vloge sprejema in jih rešuje.

Jezikovna enakopravnost po zakonu zajamčena ne odvisi namreč od tega, se-li dotični urad ali javna korporacija navadno onega deželnega jezika poslučuje, v katerem je vloga sestavljena, pa tudi ne od tega, ra-

nite kapljice ter jo — treščil na sredo sobe, zakaj vsi so ga bili ostavili in zložno dremali pri peči ali si pa mislili na tihem: staremu Miranu se nekoliko meša — vsled pijače. Pustimo ga! Gre na otroče.

»Vsi so pa bili prepričani, da ni dobro znamenje: razbita čaša in razlito vino sredi sobe na starega leta večer.

To vam je bilo govorjenja, joj, koliko brez potrebe, ko je veter raznesel novico po vasi in okolici, v bližnji trg, v sosednje trge, na Primorsko in celo v Ljubljano, kjer so novico spravili na papir in jo še primerno olepšali. Manjkalo je samo še sliko, pa bi bila stvar popolna in mrz bi bil stresel vsakogar, ki bi čital in gledal »v risu« dva mlada lovca, okolo nju plešejo hudiči v zajčjih, lisčjih in volčjih kožuhih. Zares prizor, ki bi ga moral biti vesel ves pravoverni Izrael na Slovenskem.

Zabele tudi ni bilo treba čakati: še pred postom je legel Miranov Mirko, obležal in se boril s smrtjo. Verne ženice so takoj uganile: kazen božja! Ali je moglo biti drugače? Na Bukovcu je slišal zvon svoje smrti! Tako je!

Zares je tiha žalost objela Miranovo hišo. Zdravnik je prihajal, pa zopet odhajal izprego-

zumejo-li sploh dotične osebe, iz katerih uradno izvirajo, ta jezik ali ne.

Jednakopravnost vseh v deželi rabljenih jezikov je v javnem življenju od države pripoznana, eventuelno torej tudi proti volji javnih korporacij in ne glede na njih pomajkljivo jezikovno sposobnost.

Radi tega se prosi, da se spozna: da se je s sklepom tržaškega mestnega sveta z dne 1. aprila 1903, dostavljenim z odloki tržaškega mestnega magistrata z dne 4. aprila 1. 1903 št. 22339, 21491 do 21496, 21733 do 21737, 21743, 21751, 21961, 21962, 21964, 21965, 21971, 21972 in 21984 pritožiteljem kršila pravica, zajamčena po čl. 19 drž. temelj. zak. z dne 21. decembra 1867, drž. zakona št. 142 glede rabe slovenskega jezika.

V protispisu tržaškega mestnega sveta se izvaja:

Splošno pripoznano načelo ustavnega prava je, da je v zakonodajnih skupščinah in zastopnih korporacijah določitev pravičnega reda, kamor spada tudi določitev razpravnega jezika, izključna pravica teh korporacij. Vsled tega si je občinski zastop tržaški pogostokrat prisvojil pravico svoj razpravni jezik določiti in izrekel, da ta jezik po izviru in tradicijah te občine ne more biti noben drug, kakor italijanski. S to trditvijo se pa vjema tudi to, da so se tovariši pritožiteljeve stranke posluževali v mestnem svetu vedno le italijanskega jezika, ter da je vlada v občevanju z občinskim zastopom isto delala. Pravica samodoločbe občinskega zastopa je tedaj v tem oziru po vedni, do sedaj od nikake strani oporekani rabi, dosegla značaj pozitivne pravice.

Iz pravice določitve kakega jezika kot razpravnega jezika z izključenjem vsacega drugega, sledi neoporečna pravica, spise (vloge) za občinski zastop sestavljene (naslovljene) v drugem jeziku, ne upoštevati. Ako uživa vsak državljani pravico do varovanja svoje narodnosti po čl. 19 drž. temelj. zak. o splošnih državljanstvih pravicah, mora tedaj ta pravica tudi mestnemu svetu, kot zastopniku občine, kot moralni osebi in javni korporaciji pristojati, namreč pravica izvoliti si oni jezik kakor razpravni jezik, kateri se mu dozdeva najbolj prikladen, ker ga vsi člani mestnega sveta razumejo in govore.

Da je jednota razpravnega jezika sicer ne le za zakonodajno, ampak tudi za sodno oblast potrebna in da izbiranje tozadnega jezika pristojata dotičnim kolegijam (oblastim), dokazuje okolnost, da so najvišji sodni dvori državne kakor tudi upravne sodnije nedavno odločili, da ne dopuste nobenega drugega razpravnega jezika, nego onega od istih določenega.

Petit glasi se na zavrnitev, pritožbe zahteva glede stroškov se pridržuje.

Pri javni ustni razpravi konstatiral je zastopnik pritožbe, da se ta slučaj tiče javne in sicer državne zadeve, da tedaj občinski zastop ne more postopati samovoljno, temveč le postavno.

Občinski zastop naj ima le pravico določevati svoj razpravni jezik po večini prebivalstva, radi tega pa ne more še zanikati pravice strank. Stranke niso niti zahtevale odločitve (odločbe) v slovenskem jeziku, vendar

vorivši nekaj besed samo z gospo. Oče Miran je stiskal sklenjeni roki na prsih, posli so stopali kakor mrtvaške sence po luči. Tudi Lipovčev Tine je hodil kakor senca, a hodil je le. Trdili so, da ga že objema sušica. Obiskoval je Mirka, sedel ob njegovem vzglavju in molčal. Slutil je, da je nad Miranovo hišo razpel mrtvaški angelj svoja temna krila, ki s svojo smrtno senco dosežejo kmalu tudi njega samega.

Neki večer sta bila sama. Mrak je prihajal skozi okno in tiho je vladala vse na okrog. »Tine«, mu je zašepetal komaj slišno bolnik, »ali čuješ mrtvaški zvon? Čuj Tine! Meni poje in tebi poje. O vsem pojo božični zvonovi. Oh! oh! Veliki Bukovec!«

Tineta je streslo: prijatelj je izgubljal zavest; tudi on je čutil že blizu diha smrti. Ali se morda bori tudi on z nekdanjimi dvomi? Je li že obupal, kakor marsikdo?

»Čuj, Tine!« mu je pošepnil v drugič »naš oče se ni motil. Prav nič se ni motil oni večer. Krepost je nepremeljiva, in vera v krepost je vera idealov, ki dviga v nadzemske višave. Vse drugo... Mir na zemlji, slava na višavah...« Bolnik ni megal dovršiti. — Došel je zdravnik, ki je prepovedal Mirku govoriti in Tine je odšel z zavestjo v srcu, da gotovo ne bo

pa je občinski zastop zavrnil vsprejem slovenskih ulog.

Na ta način bila bi vsaka narodnostna manjšina brez varstva proti avtonomnim oblastim; odrekati bi se ji zamogla radi njegovega jezika enostavno vsaka pravica v javnih zadevah.

Zastopnik tržaškega mestnega sveta podpiral je postopanje mestnega sveta s tem, da isti ni nikak urad, temveč zastopna korporacija, sicer tudi z administrativnim v prvi vrsti pa zakonodajnim delokrogom in da za mestni svet velja v obeh ozirih isti pravični red. Kakor zakonodajna korporacija ima mestni svet pravico svoj razpravni jezik v aktivni in pasivni smeri določiti. Zato ima tedaj mestni svet obstoječ iz državljanov, pravico narodnosti istotako, kakor vsak posamezen državljani in mestni svet je pogostokrat svečano priznal svojo italijansko narodnost; ta lastnost italijanskega mestnega značaja se je tudi priznala v mnogoletnem neoporekanem postopanju od strani neitalijanskih državnih faktorjev. Če tedaj mestni svet, kar pritožba sama prizna ne razume drugega jezika nego italijanskega, je zahteva, da isti obravnava o neitalijanskih vlogah brez priloženih prevodov, nemogoča. Pritožitelji naj bi bili priložili ta prevod z jamstvom istinitosti; mestni svet pa ni dolžan prevzemati odgovornosti stroškov za prevod.

Zastopnik pritožbe je repliciral, da se pravice proti državnim temeljnimi zakonom ne more vsvarjati.

Principijelni sklep, kateri bi italijanski jezik kakor razpravni jezik tržaškega mestnega sveta določal, se ni nikdar storil in bi vrh tega nikdar ne mogel provzročiti izključanja slovenskih vlog, zlasti pa ne v prenešenem delokrogu.

Zastopnik mestnega sveta povdarjal je v svoji dupliki, da je obstoj omenjenega sklepa notoričen, sicer bi se pa morala tudi predležča zavrnitev smatrati kakor tak sklep.

Razlogi.

Predležča pritožba naperjena je proti sklepu tržaškega mestnega sveta, označenim v tej razsodbi, glasom katerih sklepov so se tamimenovanim pritožiteljem v slovenskem jeziku sestavljeni rekurzi v volilnih reklamacijskih stvareh z opombo zavrnil, da se ti rekurzi niso v razpravo vsprejeli, ker so sestavljeni v jeziku, kateri ni razpraven jezik mestnega sveta.

Ta pritožba se mora kakor osnovana pripoznati.

V čl. 19. drž. temelj. zak. od dne 21. decembra 1867 drž. zak. št. 142 je enakopravnost vseh v deželi rabljenih jezikov v šoli, v uradu in javnem življenju pripoznana.

Te politične pravice te jezikovne enakopravnosti so se hoteli preimenovali pritožitelji poslužiti s tem, da so vložili na tržaški mestni svet v slovenskem jeziku pritožbo proti odločbi tržaškega magistrata o njihovi zahtevi za upis njih samih ali drugih oseb v volilno listo. Da je slovenski jezik v tržaškem mestu samem in njegovi okolici deželni jezik, je notorično in se tudi ne opereka v protispisu napravljene od mestnega sveta, mestni svet oporeka opravičenost predležče pritožbe iz vzroka, češ, da mestni svet ni nikaka oblast (urad), zatorej v predležčem

videl več živega prijatelja, ki je bil z njim od mladosti do božične noči v risu. Tolažila ga je misel, da se je slednjič tudi Mirku naselila v srce nova vera v krepost in krščanske uzore, ki je je sam zasledil še le nedavno. In z večim strahom, nego je slušal glas božičnih zvonov, je poslušal potem doma na oknu, kdaj se oglasi v stolpu mali zvonček, ki zapoje Mirku poslednji: Z Bogom. Potem pa še njemu... O božični zvonovi, ali ste res oznanjali smrt obema? In vendar bi tako rada spoznala vero kreposti in uzorov!

Vaske babnice niso proglasile za laž, ljublj. časnik tudi ni povedal, da se vendar le ni izvršila kazen božja, ko sta ozdravila — Mirko in Tine. Kakor se budi koncem speče zime v naravi nads, da prikljuje zopet iz zemlje cvet in sad, tako se je v njih srecih jela dvigati iskra uzorov novega življenja. In kdor ima v srcu toli živo vero, ne umre — vsaj lahko ne.

Stari Miran je zopet govoril zadovoljno: »Živa sta res, zopet živa. Kaj bočemo? Mladost kipi kakor mošt, a ko se umiri, je najboljše vino. Zato ne verjamem, da bi šla naš in Lipovčev še kdaj v ris« poslušat božične zvonove.

slučaju predpogoj gori imenovane postavne določbe ni umesten, in ker vrhu tega tudi mestnemu svetu kakor zastopniku občine v čl. 19. drž. temelj. zak. o splošnih državljanstvih pravicah zajamčena pravica jezikovne enakopravnosti pristojata ter je mestni svet ta pravice se poslužujoč določil italijanski jezik kakor svoj razpravni jezik, s čemur da je izključeno upoštevati vloge sestavljene v kakem drugem jeziku.

Ti ugovori niso sposobni, da bi se jih upoštevalo.

S tem, da je mestni svet po odst. 4 § 41 s ces. pat. od dne 12. aprila 1856, drž. zak. št. 139 objavljene ustave neposredno državi podrejenega mesta Trst poklican odločiti v drugi instancijski ugovorih proti volilnim listam, je v tem oziru mestni svet na vsak način javna oblast, urad v smislu čl. 19. že večkrat omenjenega drž. temelj. zakona.

Kar se pa tiče določbe italijanskega kakor razpravnega jezika tržaškega mestnega sveta je upoštevati, da se v predležčem slučaju ne gre za samolasten čin mestnega sveta, temveč za pritožbo naslovljeno nanj postavnim instančnim potom od strani državljanov, kateri v tej, po ustavi zajamčeni pravici posluževati se v deželi rabljenega jezika, ne smejo biti ovirani, po določbah mestnega sveta o svojem razpravnem jeziku, zlasti ker se s tem, da mora mestni svet slovenske vloge vsprejemati, ne izključuje, o istih v italijanskem jeziku razpravljati.

Tržaški mestni svet je tedaj s tem, da se je branil upoštevati omenjene pritožbe, kršil pritožiteljem po čl. 19. drž. temelj. zak. od dne 21. decembra 1967, drž. zak. št. 142 pristojajočo politično pravico jezikovne enakopravnosti.

Valed tega je predloženi pritožbi ugoditi in na podlagi stavljenih zahtev razsoditi.

Dunaj, dne 20. oktobra 1903.
C. k. državna sodnija.
Dr. Unger m. p.
Dr. Hugelmann m. p.

Menavaden glas v nemškem taboru o dru. Koerberju.

»Die Zeit« meni, da nikdo ne more prorokovati, kako se bodo razvijale dalje stvari v naši državi, ali v tem da soglašajo vse strani zbornice, da to zadnje zasedanje državnega zbora ne doživi druge izdaje. Na nemiški strani da prodira polagoma prepričanje, da nikdar ne pride do parlamentarnega miru, dokler bo v službi Koerberjevo ministertvo. Niso stranke, ki odklanjajo mir, ampak to je dr. Koerber! On ima le jedno jedino željo, ki je: da bi ostal na oblasti! Ako bi parlament prišel do rednega delovanja, postal bi dr. Koerber — odveč!! Nemškim poslancem da je začelo postajati neprijetno, kakor glasila dra. Koerberja sistematično diskreditirajo parlamentarizem. — Neprenehoma se pripoveduje ljudstvu, da poslanska zbornica ne dela. To mora slednjič privedi do tega, da postane parlament nepopularen. Koerberjevo časopiše pa zamolčuje ljudstvu, da ravno ista vlada, ki toli svetohlinski jadikuje radi bede parlamenta, dela vse možno za kulisami, da prepreča ozdravljenje.

Temu napadu z ostjo proti dru. Koerberju ni pripisovati sicer nobene posebne važnosti, ker sodimo, da je danes le malo Nemcev, ki bi bili takega mnenja. Ali simptomatično je vendar, da so se tudi med Nemičeli pojavljati taki glasovi.

Rusija in Srbija.

»Šef presbira« v ministerstvu za vnane stvari v Belemgradu, Balukić, priobčuje v beligradskem listu »Samouprava« še eno pismo, v katerem izjavlja, da vzdržuje vse čno, kar je rekel v svojem prvem pisnu o izjavah podanih mu od upravitelja srbskega odposlanstva v Belemgradu, g. Muravjeva. G. Balukić povdarja sedaj še, da je tekst svojega prvega pisma, predno ga je prijavil, priobčil g. Muravjevu. Ta poslednji je vsebino odobril, samo ga je zaprosil, naj isto nekoliko spopolni v še boljše pojašnjenje vedenja ruske vlade nasproti Srbiji. Glede na dogodek od 11. junija — umorstvo kraljeve dvojice — je gospod Muravjev menil določno: »Ne govorimo o politični strani tega dogodka. Ta je čisto notranja stvar Srbije in mi v Rusiji se ne moremo vtikati vanjo! Ne govorimo tudi o moralni strani tega dogodka! Preidimo marveč takoj na praktično stran, na stvarne odnošaje oficijelne Rusije do ofi-

cijelne Srbije«. V zmislu te svoje izjave je g. Muravjev izrecno povdarjal, da Rusija ni nikdar zahtevala, da se kaj stori proti udeležencem na dogodkih 11. junija. G. Balukić povdarja vnovič, da je g. Muravjev odločno odbil mnenje kakor da bi pisanje nekaterih srbskih opozicijskih listov odgovarjalo namenom ruske vlade. Isti je zatrdil, da ruska vlada, ne le da ni dostavila srbski vladi nikake zahteve v pogledu udeležencev na dogodkih 11. junija, marveč da tudi njemu samemu ni doposlala nikakeh instrukcij. Oni srbski listi, ki trde drugače, delajo to v žalosti za minolostjo in bi z radostjo pozdravljali vse, kar bi moglo slabiti današnjo politično situacijo v deželi, brez ozira na to, da bi tako slabljenje bilo na škodo za srbske in za slovanske interese na balkanskem poluotoku.

G. Balukić vprašuje: In kakov je zaključek iz vsega tega? Ker je g. Muravjev tako govoril o sedanjem stanju v Srbiji, o vedenju Rusije nasproti oficirskemu vprašanju in o pisanju jednega dela opozicijskih novin, potem ne more imeti vsebina junjskega komunikeja ruske vlade, na kateri se sklicujejo one opozicijske novine, tistega pomena, ki mu ga dajejo oni listi. Za ves civilizovani svet je oni junjski komunike ruske vlade obsejal moralno sodbo o enem dovršenem aktu, nikakr pa ne političnega programa za bodočnost. Da je temu res tako — nadaljuje Balukić —, dokazuje ves edanjenje vedenje oficijelne Rusije nasproti Srbiji, ona moralna podpora, ki jo izkazuje Rusija Srbiji na vsakem koraku. Nekateri oficijelni listi: se sklicujejo na odsotnost ruskega odposlanca Čarikova, kakor tudi na odhod nemškega in avstrijskega zastopnika kakor na demonstrativna dokaza o vedenju sil nasproti Rusiji. Da je tako tolmačenje krivo, dokazati hoče g. Balukić z nekim drugim predstaviteljem jedne tujih sil. Za sedaj pa opozarja le na oficijelni dementi, ki ga je prinesla »Kölnische Zeitung« od strani nemške vlade in »Pester Lloyd« od strani avstrijske vlade. »Ako ta dva lista pravita, da odsotnost obeh odposlancev od Belegrada nima nikakega demonstrativnega značaja, potem jima moramo verovati!«

Položaj na skrajnem Vstoku.

Odkrito rečeno: nekako neprijetno nam je, ko moramo poročati o konfliktu med Japonsko in Rusijo. Vsaki dan prinaša novih vesti, ki so navadno v nasprotstvu z večeršnjimi. Jeden dan ti je, kakor da že čuješ topove grometi, drugi dan pa ti govore zopet, da krvavi ples ne le da ni neizogiben, ampak da je s precejšnjo gotovostjo pričakovati, da se spor poravnava mirnim putem. In nimaš nikake opore, da bi presojal, katere vesti so verojetnejše. Včeraj smo doznali to le novo in ne neverjetno vest, da nikdo nič ne ve, ker obe vladi, ruska in japonska, varujejo najstrožjo tajnost o vseh pogajanjih, in da je torej vse, kar se piše, le ugibanje ali pa proračunjena izmišljotina!

Dnevne novice.

Imenovanji. Više deželno sodišče v Trstu je imenovalo asistenta Frana Simonca oficijalom in pravnega praktikanta Karla Negrija asistentom na sodiščem deponitnem uradu v Trstu.

Primorskim Ita Ijanom v album. »Jedinstvo« piše: Deželni glavar istrski Campitelli se je odpovedal tej časti. Pravijo, da je vzrok temu v tem, da so se naši — ker niso mogli več prenašati barbarske intolerance italijanske večine — vrgli v obstrukcijo. Campitelli da ni odobral te sméri večine, med tem pa da je bila njegova stranka proti njemu zato, ker da je bil preslaboten proti našim. V Istri nas je, tudi mnogo nas je, ali Italijani ne dopuščajo našim niti toliko, da bi govorili v hrvaškem jeziku, niti ne volijo ni enega naših v odseke! Na svetu ga ni izgleda, da bi v zbornici tako odrekli manjšini vsako pravico, kakor se godi v Istri in pa v Budimpešti! Tu seveda le nemadarski manjšini... Vsakdo vidi, vsakdo umeje, da Nemci grabijo za tilnik uas in Italijane. In Italijani in njihovi listi so že začeli razpravljati o tem, pa tudi njihovi politiki pišejo že v skrbeh! Ali vendar glejte, kako delajo: na našo škodo in na svojo hudo nesrečo...!

Občinske volitve na Koroškem. Na občinskih volitvah, ki se vrše sedaj na Koroškem, so izvojevali Slovenci vrsto lepih

pomembnih zmag: v Grebinju, v Št. Petru nad Velikovecem, v Galiciji, v Rikarjivasi, v Globasnici, v Št. Štefani ob Zili. V Zitarvasi se je nemškutarjem za to pot še posrežilo vzdržati se na krmilu. Vendar so bili tudi tu voljeni med drugimi: tudi štirje slovenski kmetje. »Mir« pozivlje koroške Slovence tudi po drugih občinah, naj store istakajo svojo dolžnost!

Slovenskim županstvom. Pišejo nam: Slovenska županstva — brez izjeme — izdajajo domovinske liste v slovensko-nemškem jeziku. Pisec teh vrstic je imel priliko imeti v rokah nesevelno domovnic in reči mora, da iz vse Slovenije ni videl niti ene samoslovenske »Domovnice«. Nemci in tudi Lahi izdajajo brez izjeme le samonemške, oziroma samolahaške »Domovnice«, zato nam ne gre v glavo, zakaj bi morali ravno mi Slovenci delati izjemo: zakaj ravno naše občine, izvemši večino hrvatskih, pristavljajo poleg slovenskega, tudi nemški jezik?!

Poreče se, da so to malenkosti, ali — kakor rečeno — drugorodeci pazijo tudi na — malenkosti! A uvaževati treba, da njim bi mogle biti take stvari res le malenkosti, ker so nasičeni v velikem. Pri nas je to drugače. Mi smo sistematično zastopavljeni tudi v malenkosti! Za to se moramo boriti tudi za malenkosti in je za nas tudi najmanjši interes velike važnosti.

Kdor je močan, kdor je na trdnem, kdor je zavarovan v svojem obstanku, ta je lahko velikodušen in tudi odjenljiv. Kdor pa je v nevarnosti mora biti ljuboumen tudi na — malenkosti.

Proč torej z dvojezičnimi »domovnicami« ter posamejnimi Nemci in Lahi! Domovnice naj bodo samoslovenske in isto naj bo z vsemi drugimi dokumenti avtonomnih in cerkvenih oblasti!

Iz Podgrada. Odbor »Bralnega društva« v Podgradu je sklical na 28. t. m. ob 3. uri popoldne občni zbor. Na dnevnem redu so poročila tajnika in blagajnika, volitev, listnoga časnikov in slučajnosti.

Ker se »Bralno društvo« v teku leta 1904. preseli v krasno dvorano »Narodnega doma«, je upati, da se oklene društva še marsikateri, ki do sedaj še ni bil ud istega, da pripomore s tem tudi on dvigniti društvo na ono stopinjo, ki bi mu pristojala valed njegovega dolgoletnega obstanka. Vsi za enega — eden za vse! Poprimimo se tega gesla in »eno« društvo nam bo dajalo dovolj razvedrila.

Prejeli smo in objavljamo:
K. u. K. Militär-Stationen-Commando Triest.
Res. E. N. 121 ad

An
die Redaktion des Tagblattes »Edinost«
in
Triest.
Triest, am 24. Dezember 1903.

Mit Berufung auf den § 19. des Pressgesetzes vom 17. Dezember 1862, ersuche ich die beiliegende Berichtigung zu der im Tagblatt »Edinost« in der N. 282, vom 8. December 1903, unter der Spitzmarke »Demonstration Italicjanov proti Nemcem« gebrachte Notiz in der zunächst erscheinenden Ausgabe des Tagblattes »Edinost« aufzunehmen.

Beck, Contreadmiral.
Popravek.

Ni res, da so bili e. in kr. častniki pri koncertu »Südmarke« mnogobrojno zastopali.

Res pa je, da ni bil niti eden e. in kr. častnik navzoč pri koncertu »Südmarke«.

Južna železnica uradnikom. Upravni svet južne železnice je sklenil, da za leto 1904 dovoli certifikate državnim in dvornim uradnikom, s katerimi jim je dana pravica do voznih listkov za polovico vozne cene, ako zaprosijo za to pisмено in na posebnih formularjih, ki se prodajajo na Dunaju. Kdor ima tak certifikat, za katerega je plačati ceno določeno po zakonu, ima pravico do voznih listkov po znižani ceni, ne da bi trebalo v to posebno prošnje.

Vandalizem. Pred 14 dnevi je umrl v puljski bolnišnici Hrvat Burmaz, Dalmatince. Njega rojaki, živeči v Pulju, so mu priredili začenšen križ na grob s hrvatskim napisom. Minole nedelje pa je neki Hrvat došel na pokopališče in je opazil, da so križ odstranili z groba in ga prislonili ob urodu na pokopališče. Na vprašanje, zakaj se je to zgodilo, je odgovoril nadzornik pokopališča: »Ker je napis v slovanskem jeziku!« Kaj takega počenja samo Vandali, ne pa civilizirani ljudje! Ste li čuli, latinska gošpoda?! Sram jih bilo — vandale!

Za »Božičnico« so nadalje darovali gg.: Viktor Kalister 100 K, Linčič dr. Trudnova, Ema Barteljeva in Gregor Zidar Ročol št. 263 po 10 K, Viktorija Lukša Prosek 5 K, Velikanje pop Josip v Juršičih, Istra, Janez Kovač Kubed, Mihael Šobar župnik v Sočergi po 3 K, Košir c. k. kaplan Pulj, Marija Žitnik, Ant. Rogač dekan v Hrušici, Josip Knavs svečenik Topolovac in Milena Bogdanović po 2 K, Marica Daneu in Ivanka S. iz Bezovice. Fran Orel učitelj Korte po 1 K; ga. Ivanka Klemenčič namesto cvetja na grob pok. Vide Grmekove 3 K; naš rodoljub v velikem Parizu gosp. Janko Malovič 5 frankov.

Silvestrov večer »Tržaškega Sokola«. Tudi letos priredi »Tržaški Sokol« svoj tradicionalni »Silvestrov večer«. Zabava se bo vršila v hotelu »Evropa« z jako zabavnim vsporedom. Sodelovali bodo »Slov. pevsko društvo«, vojaški orkester in nekaj členov »Dramatičnega društva«, ki priredijo nekaj šaljivih prizorov. Vspored priobčimo prihodnjič. Vse je preakrbljeno, da prijatelji našega »Sokola« tudi letos najprijetneje preživijo zadnje urice stekajočega se leta.

Pevski društvi »Vesela« in »Slava« vabita na veliki ples, ki ga prirediti danes popoldne ob 4. uri v dvorani gospe Marije Sanein (p. J. Čemat). Začetek ob 4. uri popoldne, zaključek pa ob 11. uri zvečer. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metodija.

Rodoljubi! Znano Vam je žalostno dejstvo, da naša mladina po slovenski okolici še vedno peva tudi umazane laške pesmi! Velike važnosti je torej, da širimo med ljudstvo narodne priproste naše pesmice. In ravno na današnjem plesu se bodo pevale slovenske pesmice, navlašč zložene za to predpustno sezono. Preskrbeli sti jih gori omenjeni pevski društvi, ki se že par let truditi v ta lep namen. Zato pa tudi zaslužiti priznanja in vspodbujaje od strani slovenskega občinstva. In ker je čisti dohodek določen naši šolski družbi, se nadejamo opravičeno, da občinstvo pohiti danes v velikem številu v Škedenj. Podpirajmo in vspodbujajmo se medsebojno! Vstopnina k plesu: možki 40 novč., ženske 30 novč.

Volilen shod. Podpisana vabita vse člene pevskega društva »Kolo« na volilni shod, ki bo danes, v nedeljo dne 27. t. m., ob 10. uri zjutraj v pevski dvorani. Ker se bo na tem shodu sestavljali novi odbor, pričakujeta podpisana mnogostevilne udeležbe od strani udov.

Anton Skrinjar,
Stefan Bratuša.

Pevsko društvo »Kolo« bo imelo dne 3. januarja t. l. svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posamični predlogi. 5. Volitev novega odbora.

V Opatiji je bilo od 1. septembra 1903 pa do vstega 22. decembra 5873 oseb. Od 17. decembra 1903 do vstega 22. decembra je prirastlo 192 oseb. Dne 22. decembra je bilo navzočih 717 oseb.

Tatvina na morju. Peter Orlič je čuvaj dveh »kuterjev«, ki sta last odvetaika dra. Martinolich-a in ki sta usidrana blizu Josipovega pomola. Sinoči je čuvaj šel domov večerjat, a čez eno uro se je že vrnil na svoje mesto. Ko je pa došel na Josipov pomol ni svojega čolna — s katerim je bil prišel na kopno — našel več tam, kjer ga je bil pustil. To mu je vzbudilo sum. Vrgel je par kamnov v morje poleg kuterjev, a ni dobil nikakega odgovora. Poiskal si je torej drug čoln in hotel s tem priti do kuterjev. A ko je veslal proti kuterjema, je opazil, da o druge strani veslata dva moža v njegovem čolnu od kuterjev proti pomolu. Orlič je takoj obrnil svoj čoln zopet proti pomolu in veslal nazaj proti kopnemu. Stopil je na pomol istočasno kakor ona dva človeka. Ta dva pa, ko sta videla, da jima gre Orlič nasproti, sta se spustila v beg. Vendar se je Orliču posrežilo, da je enega njiju prijel ter ga držal, dokler mu ni prišel na pomoč redar, ki je onega odvedel pred policijskega uradnika v ulico Tigor. Tu je aretovanec povedal, da je 44-letni težak Jurij Rupel iz ulice Rena št. 2. Priznal je tudi, da je šel se svojim pajdašem — katerega pa ni hotel imenovati — na enega kuterjev, z namenom, da kraj ukrade.

Vredno, da se zabeleži je tudi dejstvo, da je Rupel pretil z oboroženo roko Orliču, ko ga je ta prijel.

Tatvina. Nekemu mladeniču je včeraj popoldne v »Fondo Coroneo« drzen tat iztrgal raz telovnika srebrno uro in verižico. A okradeni mladenič je tatu opazil ravno, ko je isti hotel izročiti ukradeno uro nekemu svojemu pajdašu. Mladenič je hotel seveda tatu zgrabit, a tat in njegov pajdaš sta se spustila v tek. Vendar je mladenič došel tatu v ulici Fontana ter ga dal aretovati. Na policiji je tat povedal, da je 22-letni dninar Dominik Kamerle iz Pulja. Pridržali so ga seveda v zaporu. Uro, katero so našli pri njemu, je pa dobil nazaj njen lastnik.

V tuje žepce je hotel sezati 18 letni Cesare S. Ali podjetnega mladeniča so videle nevoščljive oči in romati je moral v zapore.

Svoje posebno filozofijo ima neki Rodolfo Smerdu. On filozofira namreč tako-le: Jemlji, kjer je, in devaj tja, kjer ni! Ali ko je hotel praktično izvajati to svojo filozofijo na nekem izloženem oknu na Barrieri, ga je zazrlo oko prodajalke v prodajalnici, ki je provzročilo, da so moža odveli na policijo. Ali Rudolf je mož, ki zna povsodi zastopati svoje nazore in je tudi pred policijskim uradnikom jel razlagati svojo filozofijo: Jemlji, kjer je, in devaj tja, kjer ni!

Povožen. 35-letnega Jakoba Herbarja je sinoči ob 7. uri neki izvošček podrl in povozil v ulici Fontana. Herbar je bil prenešen v lekarno Leitemburg, od koder so telefoničnim putem pozvali zdravnika se zdravnške postaje. Prišedši v lekarno je zdravnik konstatoval, da je Herbar zadobil precej težko rano na desno lice a drugo še nevarnejšo v desno nogo. Odredil je takoj, da je bil revež prenešen v bolnišnico.

Radi nevarnega pretenja. 36-letni krcšnar Maks Vascotto iz ulice Pondares je šel včeraj popoldne na sprehod se svojo ljubico Judito Depiera. A njiju sprehod se je končal precej žalostno. Okolo 8. ure zvečer se je namreč sprl se svojo Judito in jej pripeljal tako zausničico, da jej je izbil uhan iz ušes. Seveda je Judita začela vpiti na vse grlo. Maks jej je za zapretil, da jo razčetrta. Vald te pretnje je Judita poklicala redarja, kateremu je povedala, kaj misli narediti Mks. Seveda je redar Maksu to zabranil s tem, da ga je odvedel pod ključ v ulico Tigor.

Dokazano je, da so v občje priljubljene in povsod razširjene kapljice sv. Marka iz mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg, najpotrebnejše sredstvo v vsaki hiši ter prva pomoč vsakemu bolniku, kakor tudi obvarujejo zdrave ljudi pred neznanimi boleznimi. Opozarjamo gg. čitatelje na današnji oglas mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg št. 44.

Prodajalnica rokovic in kravat.

A. HUBMAN
TRST Corso št. 19. TRST.

Rokovice glace, prve vrste za gospe, 2 gumba po gld 1.—
3 gumbi po gld 1.20
Rokovice iz švedske ali bele kože za prati, 3 gumbi po gld 1.20
Rokovice glace z volneno podlago za gospe gld 1.60
od čiste volne gld —.80
Rokovice glace za gospe (angleške vrste) po gld 1.30 do 1.40
Rokovice pristne angleške po gld 1.80
Rokovice za častnike gld 1.10, podčastnike 70 novč.
Rokovice angl. od kože gld 1.80
Rokovice glace, dvojnat čev 1.40

Izbor kravat najnovejše mode.
»Ciprija Parizien« prah za gospe tvrdke Kielhauser v Gradcu po 10 novč. zavitek.
Pranje in popraviljanje rokavic v 24 urah.
NB. Rokovice se poškušajo ter sprejemajo naročbe po meri.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA
registrovana zadruga z omejenim poročtvom.

Ulica S. Francesco št. 2, I. - TRST - Ulica S. Francesco št. 2, I.
Telef. n. 952

Hranilne uloge sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in jih obrestuje po 4% /o. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 krono.
Posojila daje samo zadrugi in sicer na uknjižbo po 5 1/2% /o, na menjice po 6% /o, na zastave po 5 1/2% /o.
Uradne ure od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.
Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je ura zaprt.

Poštno hranilnični račun 600841.

Varstvena znamka: **SIDRO.**
LINEMEN. CAPSICI COMP.
iz Richterjeve lekarne v Pragi
pripoznano *izvrstno, bolečine blažeče mazilo*; dobiva se po 80 stot., 1.40 K in po 2 K po vseh lekarnah.
Pri vkupovanju tega povsod priljubljenega domačega zdravila na se pazi edino le na originalni steklenice v zavitkih z našo varstveno znamko „SIDRO“ z Richterjeve lekarne in le tedaj je gotovo, da se sprejme originalni izdelek.
Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi
I. Elizabetine ulice 5.

Ljubitelji dobre čaje čaja, zahtevajte povsod najljubnejša in najboljša v četja

INDRA TEA
Zmes najkrajnjega čaja Kine, Indije in Cejtona. Pristen le v izvornih zavitkih. Zaloga je razvidna iz lepakov.

Užgani znak na zamašku
v varstvo **MATTONIJA**
proti **Giesshübler**
ponarejanju **Sauerbrunn.**

Velik dohod
snovij za možke in ženske obleke same novosti.
Bogat izbor drobnarij za krojače
Naslednik **FR. HITTY**
Alojzij Galperti
TRST
Barriera vecchia 13.

Hermangild Trocca
Barriera vecchia št. 8
ima veliko zalogo
mrtvaških predmetov
za otroke in odraslene.

Venci
od porcelana in biserov vezanih z medeno žico, od umetnih cvetlic s trakovi in napisih.
Slike na porcelanastih ploščah za spomenike.
Najnižje konkurenčne cene.

GRLOBOL, KAŠELJ, NAHOD, UPADAJE GLASU, KATAR itd. ozdravite z večkrat odlikovanimi
Pastiglie Prendini.
Nad 40 leten vspeli.
Izdeluje **P. Prendini**, lekarničar v Trstu. Neobhodno potrebne za govornike, pevce itd.
Varovati se pred ponarejanji ter zahtevati vedno „Pastiglie Prendini“ koje se prodajajo v lekarni Prendini in v vseh boljših lekarnah vsake dežele.

